

ปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายในพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565¹

พรวา เสมสุขศรี²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายในพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2565 ตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2565 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย ประวัติความเป็นมา แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในกฎหมาย พ.ร.บ.การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ในพ.ร.บ.การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2565 และเพื่อศึกษาถึงข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ในพ.ร.บ.การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2565³ โดยปรากฏว่า พ.ร.บ. การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ฯ นั้น เป็นกฎหมายเรื่องเทคโนโลยี ที่ทางภาครัฐพึงลงมติเห็นชอบ ให้หน่วยงานราชการสามารถทำงาน ผ่านระบบออนไลน์มากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของหน่วยงานราชการให้ทันสมัย และเพิ่มความสะดวกให้กับประชาชนที่ต้องการติดต่อราชการทางออนไลน์ หากแต่สำหรับประเทศไทยนั้น กฎหมายที่ออกมากลับยังไม่พร้อมใช้งานอย่างทั่วถึงและมีความพร้อมเพียงกันทั้งประเทศ ทำให้ผู้ศึกษาเห็นว่ากฎหมายการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ยังมีที่ควรค่าแก่การศึกษาอยู่หลายประการ เพื่อเป็นการยกระดับการบริหารราชการแผ่นดินตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการ พัฒนาบบราชการอิเล็กทรอนิกส์สู่ “รัฐบาลดิจิทัล” หรือ “Digital government” คือ การที่หน่วยงานภาครัฐนำเอาเทคโนโลยีระบบอิเล็กทรอนิกส์มาปรับใช้ภายในหน่วยงาน เพิ่มศักยภาพการทำงานขององค์กรรัฐให้รวดเร็วก้าวหน้าตามเทคโนโลยีขององค์กรเอกชนได้อย่างเทียบเท่า รวมถึงยังมีระบบการเชื่อมโยงการเข้าถึงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และประชาชน เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วให้กับผู้ที่ต้องการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐมากยิ่งขึ้น

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายในพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2565 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ เรืองยศ แสนภักดี และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์จรัส เล็งวิทยาและรองศาสตราจารย์จุฑพร วงศ์ทองสรศรี

²นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ คอลัมน์ Legal Vision : นิติทัศน์ 4.0 ดร.สุมาพร (ศรีสุนทร) มานะสันต์ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังกระทรวงการคลัง [Online], Available URL: <https://www.bangkokbiznews.com/tech/gadget/1034435> พ.ศ.2566, (กรกฎาคม,30)

อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ และขจัดปัญหาดังกล่าว เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่ากฎหมายดังกล่าวมีเจตนารมณ์หรือหลักการสำคัญอย่างไร มีขอบเขตเพียงใด มีกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ของทางราชการที่เกี่ยวข้องหรือไม่อย่างไร รวมทั้งสาระสำคัญที่พึงมีในการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ควรมีอะไรบ้าง ยังมีปัญหาหลายประการที่สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาสำเนาเอกสารหลักฐานที่ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องมีการลงนามรับรองเนื่องจาก⁴พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 7 ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับสำเนาเอกสารหลักฐานที่ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ส่งไม่ต้องลงนามรับรองนั้น ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าปรากฏว่าตามแนวทางแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเท่าที่ปรากฏจากการปฏิบัติที่ผ่านมา ทำให้เกิดปัญหา เพราะว่่าสำเนาเอกสารหลักฐานที่ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์โดยส่งไม่ต้องลงนามรับรอง เป็นเอกสารที่ยากแก่การพิสูจน์ความน่าเชื่อถือว่าเป็นเอกสารที่เจ้าของเอกสารยินยอมให้ข้อมูลด้วยตนเองจริงหรือไม่ ซึ่งหากไม่จริงนั้นก็เสี่ยงที่จะมีปัญหาต่าง ๆ มากมายตามมา

เมื่อเกิดปัญหาเช่นนี้แล้ว ผู้ศึกษาจึงต้องค้นคว้า หาข้อมูลมาสนับสนุนการวิเคราะห์ปัญหาสำเนาเอกสารหลักฐานที่ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ควรจะต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลที่จะดำเนินการอย่างถูกต้อง อันจะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของเอกสารหลักฐาน ซึ่งจะต้องนำมาใช้ในการพิจารณางาน เพราะเอกสารอิเล็กทรอนิกส์นั้นง่ายต่อการปลอมแปลง เปลี่ยนแปลง และการสูญสลายไป เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น จึงจำเป็นที่หน่วยงานราชการจะต้องให้บุคลากรหมั่นศึกษาหาความรู้และพัฒนาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมอยู่เสมอ

2. ปัญหาการตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นกำหนดหน่วยงานใดที่ไม่พร้อมปฏิบัติเนื่องจากพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 15 ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับให้มีการยกเว้นกำหนดหน่วยงานใดที่ไม่พร้อมปฏิบัติ ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าอาจเป็นปัญหาช่องทางให้หน่วยงานรัฐอ้างไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาระบบราชการอย่างพร้อมเพรียงกัน จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการวางระบบการทำงานที่ชัดเจน กระบวนการจัดสรรและบริหารงบประมาณ คุณภาพ เพื่อไม่ให้บางหน่วยงาน บางพื้นที่ต้องล่าช้า

ผู้ศึกษามองว่าการยกเว้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมายกำหนดหน่วยงาน เป็นการสร้างช่องทางแห่งความขี้เกียจ ถึงแม้แรก ๆ จะอ้างว่าไม่มีความพร้อมในด้านจำนวนทรัพยากรบุคคล ความรู้ความสามารถ งบประมาณก็ตามนั้น แต่ว่าเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่เรียนรู้กันได้ สมควรหมั่นศึกษา พัฒนาอย่างต่อเนื่อง แล้วความพร้อมก็จะมา

⁴พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 7

⁵พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 15

เอง ซึ่งการสร้างข้อยกเว้นให้ เป็นต้องการให้อิทธิพลที่ ไม่ต้องปฏิบัติงานเมื่อ เวลาค้นผ่านไป ก็จะกลายเป็น ความเคยชินที่จะไม่ต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อปฏิบัติงาน ซึ่งสำหรับหน่วยงานราชการหากเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็จะ เกิดผลเสียแก่ประเทศไทยและประชาชน ไม่สามารถเป็นประเทศที่พัฒนาตามยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ 4.0 ได้

3. ปัญหาความไม่ชัดเจนว่าให้หน่วยงานใดกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์

เนื่องจากพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 10 ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับ ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานของรัฐประกาศกำหนด ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าเป็นปัญหาความไม่ชัดเจนในการ บริการประชาชนสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ พบเห็นได้เป็นการทั่วไปทั้งในเนื้อหากฎหมาย ระเบียบ หรือคำสั่ง ๆ และในทางปฏิบัติ มีอยู่บ่อยครั้งที่เวลาประชาชนจะติดต่อราชการใด ๆ จะต้องเดินทางไปหลายหน่วยงาน หลาย ครั้ง เสียเวลามากกว่าจะดำเนินการเสร็จเรื่อง เพราะแต่ละที่ไม่สามารถบริการได้แบบครบวงจร (One Stop Service) ส่วนบางหน่วยงานก็มีแค่โฆษณาประกาศคำแนะนำต่าง ๆ แต่กลับไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่รู้จริง และปฏิบัติงานได้จริง ต่างคนต่างอ้างระเบียบนั้น ระเบียบนี้ แตกต่างกันไป

เวลาที่เกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากหน่วยงานรัฐละเมิดประชาชนดังที่เห็นในข่าวสาร สิ่ง ที่พบเจอบ่อยๆคือใครต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย ประชาชนย่อมเกิดความคาดหวังว่ารัฐโดยหน่วยงานที่ รับผิดชอบจะดำเนินอย่าง รวดเร็ว รอบคอบ รัดกุม ทว่า สิ่งที่ปรากฏกลับไม่เป็นเช่นนั้น ซึ่งไม่ว่าเทคโนโลยีจะ พัฒนาให้ทันสมัยไปได้มากแค่ไหนก็ตาม ความรอบคอบของผู้ควบคุมดูแลก็เป็นเรื่องสำคัญ ว่าจะอย่างไรให้ การก่อสร้างแต่ละอย่าง “ปลอดภัย” เพื่อไม่ให้เกิดความสูญเสียที่คิดเป็นมูลค่ายาก

4. ปัญหาการจัดเก็บข้อมูลบางประเภทซึ่งไม่สามารถดำเนินการจัดเก็บทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

เนื่องจากพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 17 ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับ ข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารนั้นมิได้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการจัดเก็บเป็นเอกสาร ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าเป็นปัญหาข้อมูลข่าวสารบางประเภท/ บางชนิด ก็ไม่สามารถจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และมีความไม่เหมาะสมที่จะจัดเก็บในรูปแบบดังกล่าว เพราะข้อมูลบางอย่างคุณค่าของมันไม่อาจแสดงออกและรับรู้ได้เพียงการมองผ่านจอภาพ แต่จะต้องสัมผัสด้วย การเห็นวัตถุของจริงตามกายภาพที่จะสามารถแสดงออกถึงคุณลักษณะที่แท้จริงของข้อมูลนั้นได้ อย่างเช่น ข้อมูลที่ต้องจัดเก็บหรือนำออกแสดงโชว์ในพิพิธภัณฑ์ ศูนย์แสดงศิลปะ เป็นต้น

สรุปได้แนวทางว่าข้อมูลข่าวสารไม่จำเป็นต้องเก็บในรูปแบบเอกสารหรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ เสมอไป หากแต่ควรสำรองข้อมูลดังกล่าวที่ต้องจัดเก็บในรูปแบบกายภาพ ยกตัวอย่างจำพวกอุปกรณ์สำนักงาน

⁶พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 10

⁷พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 17

เช่น ชื่นFlash Drive แผ่นCD แผ่นDVD ดินสอ ปากกา จำพวกวัสดุการช่าง เช่น ตลับเมตร คุญแจ จำพวกเครื่องมือทางการแพทย์ เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ชุดตรวจน้ำตาล เป็นต้น

ดังนั้นแล้วเพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายในพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2565 มีการใช้งานอย่างเหมาะสมและสอดคล้องที่จะนำมาบังคับใช้กับสภาพสังคมในปัจจุบันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

1. ปัญหาสำเนาเอกสารหลักฐานที่ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องมีการลงนามรับรองเดิม“มาตรา 7 บรรดาการใด ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตต่อผู้อนุญาต ผู้อนุญาตจะเลือกยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวรวมถึงนำส่งเอกสารหลักฐานหรือสำเนาเอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาตต่อผู้อนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ถือว่าคำขออนุญาตนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายนั้น ๆ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องจะปฏิเสธไม่รับการขออนุญาตนั้นเพียงเพราะเหตุที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มิได้

สำเนาเอกสารหลักฐานที่ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง ผู้ส่งไม่ต้องลงนามรับรอง”

เห็นควรยกเลิกความในมาตรา 7 วรรคสอง และใช้ความต่อไปนี้แทน

“สำเนาเอกสารหลักฐานที่ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องมีการลงนามรับรอง โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(1) ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่รูปแบบตรงกับบัตรประจำตัวประชาชนหรือหนังสือเดินทางประเทศไทยหรือที่หน่วยงานรัฐรับรองแล้ว

(2) ลายมือชื่อบนเอกสารที่อัปโหลดไฟล์เอกสารในรูปแบบ jpg หรือ pdf

เห็นควรเพิ่มความในมาตรา 7 วรรคท้าย เป็นดังนี้

“ผู้ส่งเอกสารที่ส่งโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ควรส่งในรูปแบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับการลงทะเบียนโดยภาครัฐหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของที่ทำงานต้นสังกัดหรือที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถยืนยันตัวตนได้”

ซึ่งถ้าได้มีการแก้ไขตามข้อเสนอข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่าจะช่วยลดปัญหาการเกิดอาชญากรรมทางไซเบอร์ ช่วยลดภาระการพิสูจน์ตัวตนแก่เจ้าหน้าที่ และยังทำให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการติดต่อผ่านภาครัฐ ถือเป็นการลดความเสี่ยงแก่ทุกฝ่าย รวมทั้งยังประหยัดเวลาและสะดวกสบายในการติดต่อราชการ

2. ปัญหาการตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นเจ้าหน้าที่หน่วยงานใดที่ไม่พร้อมปฏิบัติ

เดิม“มาตรา 15 ในการติดต่อหรือส่งเรื่องถึงกันในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับหน่วยงานของรัฐ หรือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่หรืออำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ถ้าได้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้วให้ถือว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายและใช้เป็นหลักฐานได้ตามกฎหมาย หากหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดไม่สามารถรองรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ จะตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นให้เป็น กรณี ๆ ไปก็ได้ โดยต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น และระยะเวลาที่จะยกเว้นให้”

เห็นควรแก้ไขข้อความในมาตรา 15 วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา 15 ในการติดต่อหรือส่งเรื่องถึงกันในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับหน่วยงานของรัฐ หรือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่หรืออำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ถ้าได้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้วให้ถือว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายและใช้เป็นหลักฐานได้ตามกฎหมาย หากหน่วยงานของรัฐ หากหน่วยงานใดไม่สามารถรองรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ จะตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นให้เป็นภายในเวลา 5 ปี กรณี ๆ ไปก็ได้ หรือจะตราพระราชกฤษฎีกาขยายระยะเวลาไปอย่างน้อย 5 ปีก็ได้ โดยต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น และกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้”

ซึ่งถ้าได้มีการแก้ไขตามข้อเสนอข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่าจะช่วยให้นักเรียนที่ยังไม่มีความพร้อมกระตือรือร้นที่จะพัฒนาระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2565

3. ปัญหาความไม่ชัดเจนว่าให้หน่วยงานใดกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์

เดิม“มาตรา 10 บรรดาคำขออนุญาตหรือการติดต่อใด ๆ ที่ประชาชนส่งหรือมีถึงหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานของรัฐประกาศกำหนดให้ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้รับตามวันและเวลาที่คำขออนุญาตหรือการติดต่อนั้นได้เข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เว้นแต่วันและเวลานั้นเป็นวันหรือเวลานอกทำการของหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับในวันและเวลาทำการถัดไป”

เห็นควรแก้ไขข้อความในมาตรา 10 วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา 10 บรรดาคำขออนุญาตหรือการติดต่อใด ๆ ที่ประชาชนส่งหรือมีถึงหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานของรัฐโดยหัวหน้าส่วนราชการประกาศกำหนดให้ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้รับตามวันและเวลาที่คำขออนุญาตหรือการติดต่อนั้นได้เข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เว้นแต่วันและเวลานั้นเป็นวัน

หรือเวลานอกทำการของหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับในวันและเวลาทำการถัดไป”

ซึ่งถ้าได้มีการแก้ไขตามข้อเสนอข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่าจะช่วยให้ประกาศกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และทำให้การทำงานของเจ้าหน้าที่เป็นสัปดาห์เป็นส่วน ประชาชนผู้มารับบริการก็เข้าช่องทางตามที่กำหนด ดำเนินการติดต่อราชการแบบเบ็ดเสร็จ

2.4 ปัญหาการจัดเก็บข้อมูลบางประเภทซึ่งไม่สามารถดำเนินการจัดเก็บทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

เดิม“มาตรา 17 บรรดาข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือเอกสารอื่นใดที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐและต้องจัดเก็บตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติของคณะรัฐมนตรี ถ้าข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารนั้นมีได้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการจัดเก็บเป็นเอกสาร และส่งมอบเอกสารต้นฉบับให้กรมศิลปากรเพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติก็ได้”

เห็นควรแก้ไขข้อความในมาตรา 17 วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา 17 บรรดาข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือเอกสารอื่นใดที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐและต้องจัดเก็บตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติของคณะรัฐมนตรี ถ้าข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารนั้นมีได้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บในรูปแบบอื่นตามความเหมาะสมแทนการจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการจัดเก็บเป็นเอกสาร และส่งมอบข้อมูลข่าวสารต้นเรื่องให้กรมศิลปากรเพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมายก็ได้”

ซึ่งถ้าได้มีการแก้ไขตามข้อเสนอข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่าจะช่วยให้การจัดเก็บข้อมูลบางประเภทซึ่งไม่สามารถดำเนินการจัดเก็บทางอิเล็กทรอนิกส์สามารถได้รับการจัดเก็บตามความเหมาะสมของข้อมูลข่าวสารนั้น ๆ

เอกสารอ้างอิง

สุมาพร (ศรีสุนทร) มานะสันต์ ,คอลัมน์ Legal Vision : นิติทัศน์ 4.0 สำนักงานเศรษฐกิจการคลังกระทรวงการคลัง

[Online]. Available URL: <https://www.bangkokbiznews.com/tech/gadget/1034435> พ.ศ.2566.

(กรกฎาคม, 30)

พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 มาตรา 7 – 17.